

A Magyar Köztársaság nevében!

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi április hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette kísérlete miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2008. évi június hó 26. napján kihirdetett 8.B.114/2008/14. számú **ítéletét megváltoztatja, a vádlott** cselekményét a Btk. 282.§ (1) és (2) bekezdés b) pontja szerinti 1 rb. kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti.

Ezért a vádlottat a közügyektől eltiltás érintetlenül hagyásával 5 (öt) év 6 (hat) hónap fegyházbüntetésre **í t é l i**.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 9.540.- (Kilencezer-ötszáznegyven) Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság a 2008. június 26. napján kihirdetett 8.B.114/2008/14. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószerrel visszaélés büntettének kísérletében (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés. Ezért 7 év fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte, amelybe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint 218.111.- Ft erejéig vagyonekobjást alkalmazott. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelek további sorsáról, illetve kötelezte a vádlottat a felmerült 1.719.612.- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést. A vádlott az ítéletátlához időközben eljutatott beadványában az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezésének indokolásaként lényegében megismételte az elsőfokú eljárásban előadott védekezését. Vitatta a megállapított tényállást és kérte T3 és T2 tanúkenti meghallgatását, akik álláspontja szerint tisztázni tudnák azt, hogy ő eredetileg nem volt tisztában azzal, hogy mire vállalkozik. E vallomások alapján egyértelművé válna, hogy csak H-ban szembesült azzal, hogy nem teljesítmény-növelő szereket kellene az országba behoznia, azonban az ügylettől azért nem tudott visszalépni, mert telefonban megfenyegették, hogy akkor az édesanyja élete veszélybe kerül. Kérte továbbá figyelembe venni, hogy a cselekmény elkövetésére a kilátástalan anyagi helyzete indította.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.218/2008/1-I. számú átiratában kifejtette, hogy a vádlott és a védője által bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartja. Az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályok maradéktalan megtartásával, teljes körűen megalapozott tényállást állapított meg, amelyből helyesen következett a vádlott büntetőjogi felelősségére is. A cselekmény minősítésével azonban nem értett egyet, mivel a vádlott magatartása nem tartalmaz olyan többlet-elemeket, amellyel a forgalomba hozatal kísérleti szakaszba került volna. Külföldön a kábítószer átvette, a gépkocsijába rejtette, majd az országba behozta. A megrendelővel a kapcsolatot meg sem kísérelte felvenni, illetve lehetősége sem volt arra, hogy a behozott kábítószer a részére átadja. Erre tekintettel álláspontja szerint a helyes minősítés a Btk. 282.§-ba ütköző és annak (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette. A büntetés kiszabása körében a megyei bíróság által feltárt súlyosító és enyhítő körülményekkel egyetértett, a megváltozott minősítésre tekintettel azonban a kísérleti szakban maradási indítványozta mellőzni. Egyebekben az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítéletátlá által tartott másodfokú nyilvános ülésen a vádlott és védője a fellebbezésüket és az előterjesztett bizonyítási indítványt fenntartották. A védő hangsúlyozta, hogy a vádlottat kizárólag a kilátástalan anyagi helyzete indította a cselekmény elkövetésére, illetve kizárólag a fenyegetés hatására nem állt el tőle akkor, amikor annak valós természetét felismerte. Kiemelte ezen túl azt is, hogy a vádlott az eljárás során végig beismerő, megbánó és együttműködő magatartást mutatott. Álláspontja szerint a cselekmény minősítése helyesen enyhébb, a Btk. 282.§ (2) bekezdésének b) pontjába ütköző kábítószerrel visszaélés büntette, amely az országba behozatallal valósult meg. Erre alapozva kérte a büntetés enyhítését, hivatkozva arra is, hogy tudomása szerint hasonló esetekben több, az első fokon kiszabottnál lényegesen enyhébb büntetés született.

A vádlott felszólalásában ezt annyival egészítette ki, hogy az édesanyja nagyon beteges, orvosi kezelésre szorul, amelyek kifizetésében a felvett hitelek ellenére sem tudott már segíteni neki, ezért végső elkeseredésében vállalta el a cselekmény elkövetését.

Az ítéletátlá az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket az alábbiak szerint találta alaposnak.

Az ítéletábra a bejelentett fellebbezésre tekintettel az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálta a Be. 348. § (1) bekezdése szerint. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítást a szükséges mértékben, a törvény rendelkezéseit betartva lefolytatta, a bizonyítékokat egyenként és összességében is megfelelően értékelte.

Az ítéletábra nem látta szükségesnek a vádlott és védője által indítványozott bizonyítás lefolytatását. Az indítványban megjelölt tanúkat az elsőfokú bíróság meghallgatta a vallomásukat a tényállás megállapítása során mérlegelte. Az ítéletben ennek eredményeként megállapított tényállás nem szenved a Be. 351.§ (2) bekezdésében meghatározott egyetlen hibában sem, így a másodfokú eljárás során bizonyítás felvételére nem volt sem szükség, sem törvényes lehetőség.

Az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, tévedett azonban a bűncselekmény minősítését illetően.

A gyakorlatban sokszor problémát okoz a Btk. 282.§-ban foglalt fogyasztói típusú elkövetési magatartások befejezett alakzatainak és a 282/A.§-ban foglalt terjesztői típusú elkövetési magatartások kísérletének elhatárolása, mivel azok külső megjelenésükben általában azonosak. A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. számú büntető jogegységi határozatának III. pontja elvi iránymutatást adott ezekben a kérdésekben, amelyek alkalmazásával az ítéletábra az elsőfokú bíróságtól eltérő minősítést tartott megállapítandónak.

A forgalomba hozattal elkövetett kábítószerrel visszaélés elkövetési magatartása az, hogy a terhelt a kábítószer - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - több személy részére juttatja, amely úgy is történhet, hogy csak egy személlyel áll kapcsolatban, akinek azzal a szándékkal adja át, hogy azt másnak vagy másoknak továbbadja. Ebből következően a forgalomba hozattal szükségyszerűen megelőzik olyan cselekmények (megszerzés, tartás, országba behozatal, onnan kivitel, vagy ország területén átvitel), amelyek a forgalomba hozatal szándéka nélkül, önmagukban valamilyen önálló, fogyasztói típusú magatartásnak minősülnének. Így amennyiben a terheltet a bűnüldöző szervek intézkedése megakadályozza abban, hogy forgalomba hozatalhoz szükséges cselekménysort végigvigye, akkor kérdéses, hogy milyen szempontok szerint kell a minősítést elvégezni. A súlyosabban minősülő forgalomba hozatal kísérletét ilyen esetben az alapozza meg, ha a rendelkezésre álló adatok alapján - amelyek közül csak egy a cselekménnyel érintett kábítószer mennyisége - következtetés vonható le az elkövető forgalomba hozatali szándékára.

Jelen ügyben mindössze annyi volt ítéleti bizonyossággal megállapítható, hogy a vádlott tudatában volt annak, hogy nagy mennyiségű kábítószer rejtett el az általa vezetett gépkocsiban, amellyel aztán a határt átlépve ezt a kábítószer Magyarországra területére behozta. Ezen túlmenően az eljárás során semmilyen olyan további körülmény, vagy adat nem került felszínre, amelyből a forgalomba hozatali szándékra megalapozottan lehetne következtetést levonni.

Ennek megfelelően tehát a vádlott bűnösségét a Btk. 282.§ (1) bekezdésének V. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő jelentős mennyiségre, az országba behozattal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében kellett kimondani.

A vádlott cselekményének megváltozott minősítésére tekintettel a másodfokú eljárásban új büntetés kiszabására került sor. Ennek során az ítéletábra figyelemmel volt az elsőfokú

bíróság által helyesen feltárt enyhítő és súlyosító körülményekre, amelyek közül azonban - épp a megváltozott minősítésre tekintettel - a kísérletet enyhítő körülményként figyelembe venni nem lehetett. Hangsúlyozza az ítéletábra, hogy egyfelől az enyhébb minősítés folytán a büntetési tételkeret alacsonyabb ugyan, másfelől azonban változatlanul figyelemmel kell lenni arra, hogy a vádlott által az országba behozott kábítószer mennyisége még a jelentős mennyiség kategóriáján belül is igen magasnak számít.

Összességében az ítéletábra a Btk. 83.§-ában meghatározott büntetési célok megvalósítása érdekében a vádlottal szemben - az első fokon alkalmazott mellékbüntetés érintetlenül hagyásával - 5 év 6 hónap fegyházbüntetés kiszabását látta megfelelőnek.

Az ítéletábra a fentiek szerint az elsőfokú ítéletet a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta a vádlott cselekményének minősítése, illetve az alkalmazott főbüntetés vonatkozásában, annak egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által a másodfokú eljárás során előzetes fogvatartásban töltött időt az ítéletábra, a Btk. 99.§-a alapján a kiszabott büntetésbe beszámította, továbbá a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bünygyi költség viselésére.

Győr, 2009. április 7. napján

Dr. Kovács Tamás sk. Dr. Zólyomi Csilla sk. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Záradék:

A Vas Megyei Bíróság 2008. évi június hó 26. napján kihirdetett 8.B.114/2008/14. számú ítélete a jelen ítéletben írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2009. évi április hó 7. napján

. Kovács Tamás
a tanács elnöke

a kiadmány hitelélül: kiadó: